

θέλει συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν τῶν Φροβελικινῶν ἀρχῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Περαίνοντες δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται τῇ ἀξιοτίμῳ κ. Αἰκατερίνῃ Λασκαρίδου, ἥτις ζωρῶς ποθοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀσφαλεστάτην ἀναγέννησιν τοῦ παρ' ἡμῖν ἐν πολλοῖς καθυστεροῦντος παιδαγωγικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ συ-

Ἡ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ΖΩΗ

Τὴ Μαρία γιὰ κυττάχτε,
Ὡ παιδιὰ μου ἀγαπημένα,
Ποῦ 'ς τὸν φράχτη ἀκουμπάει
Καὶ κυττάζει χαρωπῇ!
Τὸ δεμάτι μὲ τὰ στάχυα
Εἰς τὴν πέτρα ἀφημένα
Ἔχει τώρα καὶ τραγοῦδι
Πρωῖνὸ θέλει νὰ 'πῇ.

στήματος, εἰσέγαγε πρώτη ἐν Ἑλλάδι τὸ Φροβελιανὸν σύστημα ἐφοδιασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν ἀρέσδι διαμονὴν τῆς (1878—1879) διὰ τε τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας τῶν χρησιμευσάντων αὐτῇ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐπίτηδες εἰς Γερμανίαν μεταβᾶσα καὶ οὐκ ὀλίγας θυσίας καὶ δαπάνας ὑποστᾶσα.

Ἔτσι πάντα πρὶν ὃ Ἥλιος
Ἀπ' τὰ ὄρη ξεπροβάλλῃ,
Πρὶν τὸ ἔργο νάρخينῃ
Ἡ ὡραία Μαριγώ,
Εἰς τὸν Πλάστη τραγουδάκια
Ἐς τὰ λουλούδια μέσα ψάλλει
Ποῦ πετοῦν πουλιὰ τριγύρω
Μὲ φτερούγισμα γοργό.

Ἔτσι, ἔτσι ἀπερνοῦνε
Τὰ ἀθώα της τὰ χρόνια,
Σὰν ὥραιο ποταμάκι,
Σὰν τῆς αὔρας τὴν πνοή,
Γιατὶ πάντα ἀθωότης
Βασιλεύει καὶ ὑμνοῖα
Εἰς τὴν ἐξοχὴ παιδιὰ μου,
Ποῦν' ἀμέριμνη ἡ ζωή.

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΚ ΔΕ ΜΙΡΑΝΔΟΛ

I

Ὁ Ἰωάννης Πικ δὲ Μιρανδὸλ, διάσημος σοφὸς, κατήγετο ἐκ τοῦ Φραγκίσκου Πικ δὲ Μιρανδὸλ ὅστις ὑπῆρξε δικαστικὸς ἀρχὼν τῆς Μοδένης κατὰ τὸ 1312, καὶ ἀρχηγὸς τῆς μερίδος τῶν Γιβελίνων. Ἐγεννήθη εἰς Μιρανδὸλ κατὰ τὸ 1463. Ἦτο ὁ τρίτος υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Φραγκίσκου ἀρχοντος τῆς Μιρανδὸλης καὶ κόμης τοῦ Κονκόρδια. Δεκαετῆς, ἐφημιζέτο ὡς ὁ μᾶλλον διακεκριμένος ποιητὴς καὶ ῥήτωρ ἀπάσης τῆς Ἰταλίας. Ἡ μήτηρ του, βεβαία ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια τὸν εἶχε προορίσει εἰς μεγάλα ἔργα, ἔλαβεν αὐτὴ τὴν φροντίδα τῆς πρώτης του ἀνατροφῆς, μὴ θέλουσα νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὸν εἰς οὐδένα. Ἀκολουθῶς τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς ἱκανωτέρους διδασκάλους παρὰ τοῖς ὁποίοις ἔκαμε ταχείας προόδους. Δεκατετραετῆς, ὑπῆγε νὰ σπουδάσῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον εἰς τὴν Βολονίαν, ἀκολουθῶς διήλθεν ἑπτὰ ἔτη διατρέχων τὰ ἐπισημότερα πανεπιστήμια τῆς Ἰσπανοπορτογαλλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἐπανελθὼν εἰς Ῥώμην κατὰ τὸ 1486, ἐδημοσίευσεν κατάλογον ἐννεακοσίων προτάσεων περὶ πάντων ὅσα δύναται τις νὰ γνωρίζῃ, καὶ προσεφέρθη νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ δημοσίᾳ ἐναντίον ἐκείνου ὅστις ἤθελε τὰς ἀποκρούσει. Ἀλλ' ὑψηλά τινα πρόσωπα, ζηλοτυποῦντα τὴν φήμην ἣν διὰ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἶχεν ἀποκτήσει, ἐνήργησαν νὰ τῷ ἀπαγορευθῇ πᾶσα δημοσία συζήτησις, καὶ παρεμόρφωσαν εἰς τὸν Πάπαν πολλὰς τῶν προτάσεων τοῦ αἵτινης κατεδικάσθησαν. Ἐπέστρεψε τότε εἰς Γαλλίαν, ἀκολουθῶς ἀπεσῦρθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ὅπου ἀπέθανε κατὰ τὸ 1494, τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰσόδου τοῦ Καρόλου Η'.

Ἡ δόξα τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πολέμων τῶν Κελφῶν καὶ Γιβελίνων, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 15. αἰῶνος, ἐτελείωσε κατὰ τὸ 1688, ὅτε ὁ Μάριος, ὁ τελευταῖος τῶν δουκῶν τῆς Μιρανδὸλης, ἀρπαγέντων τῶν γαιῶν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ Α', ἀπεσῦρθη εἰς Γαλλίαν, ὅπου οἱ ἀπόγονοί του ζῶσιν ἔως ἀκὸμη.

Ἡ τελευταία καὶ τελειότερα ἔκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου Πικ, εἶναι ἡ τῆς Βασιλείας, εἰς δέκα ἔξ τόμους.

Ὁ ἀνεψιὸς του Πικ, ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεώς του εἶδον νέφη φλογῶν ἅτινα ἐσταμάτησαν ἄνωθεν τοῦ κοιτῶνος τῆς μητρὸς του, καὶ πάραυτα ἐξφανίσθησαν. Ἀτὸ φαινόμενον τοῦτο,

λέγει, ἐγένετο βεβαίως διὰ νὰ φανερώσῃ ὅτι ἡ σοφία του ἤθελε λάμψει ὡς αἱ φλόγες αὗται· ὅτι ἤθελε φανῇ διὰ νὰ ἐξφανισθῇ μετ' ὀλίγον, καὶ ἤθελεν ἐκπλήξῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς ἐξόχου καὶ λαμπρᾶς εὐφυΐας του· ὅτι ἡ εὐγλωττία του θὰ ἦτο ὡς πύρινα βέλη ἅτινα θὰ ἐξύμνουν τὸν Θεὸν ὅστις εἶναι τὸ ἀληθὲς πνευματικὸν φῶς.

Τέλος παρατηρήθη ὅτι κατὰ τὴν γέννησιν ἡ τὸν θάνατον σοφῶν τινῶν καὶ ἀγίων ἀνδρῶν, παράδοξα σημεία ἐφάνησαν ἵνα δείξωσιν ὅτι οὗτοι ἦσαν ἐξοχα πλάσματα, ὅτι ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς θεῖόν τι καὶ ὅτι ἦσαν προωρισμένοι εἰς μεγάλα ἔργα. Παραλείπων ἄλλα, θὰ ὁμιλήσω μόνον περὶ τοῦ μεγάλου ἀγίου Ἀμβροσίου. Σμῆνος μελισσῶν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ στόματός του, εἰσῆλθεν εἰς αὐτό, καὶ ἐξελθὼν πάραυτα ἀπέπτυ πολὺ ὑψηλὰ, ἐκρύβη εἰς τὰ νέφη, καὶ ἐχάθη ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συγγενῶν του καὶ ὅλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τοῦτο τὸ θέαμα.

Ἀναφέρομεν τὸ χωρίον τοῦτο χωρὶς νὰ δώσωμεν οὔτε πίστιν οὔτε σπουδαιότητα εἰς τὸ φαινόμενον περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται, ἀλλ' ἀπλῶς ὅπως δώσωμεν ιδέαν τινα περὶ τῆς γνώμης τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ σύγχρονοι τοῦ Ἰωάννου Πικ περὶ αὐτοῦ.

II

Ἡ ἀκόλουθος ἱστορία, ἀναγνώσται, θὰ σᾶς ἀποδείξῃ εἰς ποίαν εὐτυχίαν καὶ δόξαν δύναται νὰ φέρῃ ἡ φιλομάθεια.

Πλησίον τῆς Μοδένης, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐντὸς γηραίου πύργου ἔζη κατὰ τὸν 15. αἰῶνα, ὁ Φραγκίσκος δὲ Μιρανδὸλ κόμης δὲ Κονκόρδια.

Οἱ πρόγονοί του ὑπῆρξαν ἰσχυροὶ πρίγκιπες· εἶχε καταστῇ ἐπίφοβος εἰς ὅλους τοὺς γείτονας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς Βονακόσι, οἵτινες ἦσαν κύριοι τῆς Μαντούης, καὶ ἔτρεφον κληρονομικὸν μῖσος κατὰ τῶν Μιρανδὸλ. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχίζει ἡ ἱστορία μας τὸ μῖσος τοῦτο δὲν εἶχεν ἀποσβεσθῇ. Ἐπίδες πάντοτε ἀναγεννώμεναι τὸ διετήρουν, καὶ ὁ Φραγκίσκος Μιρανδὸλ εὐρίσκετο πάντοτε ἐν ἀμύνη ἀποθῶν τὰς προσβολὰς τοῦ δεσπότη Βονακόσι, ὅστις εἶχε πολυαριθμούς συμμάχους ἐκ Μοδένης. Ὁ κόμης Φραγκίσκος εἶχε τρεῖς υἱούς· οἱ δύο πρεσβύτεροι τῷ ὁμοιάζον κατὰ τὸ πολεμικὸν ὕφος· ἀλλ' ὁ νεώτερος, Ἰωάννης Πικ, ὅστις ἦτο μόλις δεκαετῆς, ἀπέφρευεν ὅλα τὰ θυρωβώδη γυμνάσια καὶ διήρχετο τὰς ὥρας του μελετῶν πλησίον τῆς μητρὸς του. Ἐν τούτοις ὁ πατήρ του ἠνώχλει τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις του, καὶ μεταχειριζόμενος αὐτὸν σκληρῶς τῷ ἔλεγεν ἐνίοτε ὅτι θὰ ἦτο τὸ καύχημα οἰκογενείας τῆς ὁποίας ὅλα τὰ μέλη εἶχον δοξασθῇ εἰς τοὺς πολέμους. Ἀλλὰ τὸ παιδίον οὐδέποτε ἔκλαιεν ἐπιπληττόμενον, διότι ἠσθάνετο ὅτι κατεῖχεν ἐν ἑαυτῷ μὲ τί νὰ δικαιωθῇ ἡμέραν τινά.

Δεκαετῆς ἐγνώριζε ὅλην τὴν ἀρχαίαν φιλοσοφίαν καὶ συνέθετε στίχους τοὺς ὁποίους μετ' ἐκπλήξεως ἐθαύμαζον οἱ δυνάμενοι νὰ τοὺς ἐννοῶσι. Ἡ μήτηρ του νύχταριστετο νὰ τὸν ἀκούῃ ἀποστηθίζοντα αὐτοὺς, καὶ συχνάκις ἐν ὑπερβολῇ φιλοστοργίας καὶ ὑπερη-